

lio se sanum percipiet. Sin minus, eadem diuina fauente gratia aggrediemur perfectam curationem, quam polliciti sumus, ad laudem Dei omnipotentis, qui uiuit ac regnat per infinita secula seculorum. *Quae hic adijcenda sunt, vide in erratis pag. 119.*

CONSILIVM LX.

Pro eodem. Praescriptum est autem à D. Montano tertia May.

CIRCA principium hyemis M. D. XLVI. accessit ad nos nobilissimus ille vir, Illyricus natione, cum paralyti diminuta totius dextri lateris, praecipue tamen manus & brachij: qui quemadmodum ipse referebat, plurima auxilia variis in locis expertus fuerat, diuersorum Medicorum usus ad suam salutem recuperandam opera: habuerat etiam Venetiis peritorum Medicorum consilium. Quibus omnibus ita instructus cum ad me tandem peruenisset, intuitusque essem anni tempus, atque aeris constitutionem frigidam, in qua versabamur, aetatem decidentiae (agit enim quadragesimum annum) morbi speciem non tantum natura frigidi, sed etiam longo tempore confirmati, nolui tentare curationem, quam ego eo tempore desperabam. Et ita plane & explicitè, quemadmodum sentiebam suae dominationi declarauit, talem curationem tunc omnino non esse tentandam: ideo ei persuadebam, satius esse ut in patriam abiret, rediturus deinde tempore magis opportuno: cumque dominatio sua decerneret se hic acturam quod ego consulerem, quantum ad curationem attineret, praestare iudicauit tota hyeme morari potius in Italia: verno tempore postea curationem auspiciandam, quam tantum itineris eundo & redeundo frustra conficere, à me petens interim, ut quae expedire viderentur mihi, saltem ad praeseruandum corpus in tota hyeme diligenter praescriberem. Cui rei cum esset plane satisfactum, aduentante tandem Vere, curationem aggressi sumus, consilio etiam simul adhibito alterius excellentissimi Medici. Nunc tandem à me petit ille idem Illustris dominus, ut sicut praescripsi, quae ad praeseruandum facerent in praeterita hyeme: ita nunc describam, quaecunque & ego & alter Medicus ille consulimus pro curatione à principio usque ad finem, nihil omittentes omnino, & aliud addentes, quaecunque scilicet facere deberet post curationem, quod iam à principio commemorabitur. Volentes igitur huic suae petitioni satisfacere, dicimus consilium nostrum hoc verè esse: totum corpus primò exquisitissimè purgare, & missione sanguinis, & pharmacia. Deinde purgato corpore, & attenuanda & corroboranda membra pituitoso humore refertissima: primò Aponenses aquas ut biberet, deinde in iisdem lauaretur: denique vapores quoque & lutum earundem thermarum affectis membris applicaret: & ex hac curatione sperabamus illud commodè successurum, quod in tali casu succedere potest. Sanguis igitur missus fuit à communi vena non quidem dextri lateris, ne ad affectum locum tota materia traheretur, & locus etiam affectus per sanguinis missionem magis e-

tiam refrigeraretur, sed sinistrum potius elegimus. Euacuationes verò fuerunt infra scriptae. Pro minoratione accepit:

R. Floris calsiæ ʒ xij.

Cum saccharo fiat bolus. Deinde syrupos:

R. Syrupi de cichorea simplici

De betonica ana ʒ j.

Aquæ Iuæ artheticae ʒ iij.

Misce pro vno, & sic pro aliis septem. Post vij. syrupos, sequentem habuit medicinam:

R. Calsiæ ʒ j.

Confectionis hamech ʒ s.

Misce, cum zuccharo fiat bolus, accipiendus in aurora cum custodia. Post hanc pro vberiori praeseruatione sequentes sunt ordinati syrapi:

R. Syrupi de betonica

De cicherea

Oxymellis simpl. ana ʒ vj.

Decocti betonicae

Cichorea

Iuæ artheticae ʒ iij.

Misce pro vno, & sic pro aliis. Post septem syrupos iterum exhibita est medicina.

R. Floris calsiæ ʒ vj.

Confectionis hamech ʒ s.

Decocti betonicae

Cichorea quantum sufficit.

Misce pro potu solutiuo.

CONSILIVM LXI.

De impedimento motus sinistrae partis à destitu materia. In quo etiam de affectione, quae vulgò Granphum vocant, agitur.

R

Es & aegritudo est in proapatulo, & ea quae patitur sunt manifesta, & ideo ero breuis. Patitur Magnus vir impedimentum circa ambulationem in crure sinistro, & circa brachium eiusdem lateris, ita ut etiam oculus sinister ingrauescat, licet non sit affectus, quantum ad visionem: & sic illa dispositio occupat totam partem sinistram, & est tantum in motu, non in sensu laesio. Quæritur quæ sit aegritudo, & quod accidens, & sub quo genere ponendum: item à quo morbo dependeat. Quatum ad symptoma, vtrum sit paralyti. Si proprie volumus loqui, dico quod non sit paralyti. nam paralyti proprie dicta est particularis apoplexia: & apoplexia, est paralyti vniuersalis: sicut & spasmus & epilepsia differunt, quod scilicet spasmus est epilepsia particularis, & epilepsia spasmus vniuersalis ergo versantur circa idem. Sed cum apoplexia semper habeat deperditionem sensus & motus, ita & paralyti. Hic autem videmus tantum esse impedimentum in motu, & nullum in sensu: & ideo dico quod non est passus apoplexiam, nec magnam nec leuem. Iuxta Hippoc. soluere apoplexiam leuem, difficile: & fortem, impossibile. Sed quomodo erit apoplexia, si non sentiatur? & sic potius erit subita motio alicuius humoris ad aliquod membrum, & ita non erit apoplexia, nec vera paralyti. Est impedimentum in illa parte in motu, & sic nervi & muscoli sunt affecti, & quod spiritus vel virtus prohibetur vel propter intemperiam,